

ความแตกต่างระหว่างการอ่านภาษาที่หนึ่งและการอ่านภาษา ที่สองและผลต่อการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

The Differences Between L1 and L2 Reading and Their Implications for English Reading Instruction

มนีรัตน์ เอกโยคยะ

ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การอ่านถือเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญมากที่สุดทักษะหนึ่ง โดยทั่วไปองค์ประกอบของการอ่านไม่ว่าจะในภาษาใดจะประกอบไปด้วยผู้อ่าน สาร และปฏิกริยาระหว่างผู้อ่านและสาร (Singhal, 1998) แม้ว่าองค์ประกอบเบื้องต้นที่สำคัญหลายประการที่ผู้อ่านใช้ในการอ่านสารในภาษาที่สองจะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับที่ใช้ในการอ่านภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่ แต่ก็มีองค์ประกอบอีกหลายองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการอ่านที่มีความแตกต่างกันระหว่างการอ่านภาษาที่หนึ่งและการอ่านภาษาที่สอง และความแตกต่างนี้อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดอุปสรรคและปัญหาในการอ่านสารในภาษาที่สอง บทความนี้จึงขอเสนอความแตกต่างที่สำคัญระหว่างการอ่านภาษาที่หนึ่งและการอ่านภาษาที่สอง และการประยุกต์ผลที่ได้จากการเปรียบเทียบความแตกต่างมาใช้ในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: การอ่านภาษาที่หนึ่ง การอ่านภาษาที่สอง การสอนการอ่าน

Abstract

Reading is one of the most important language skills. The components of reading in any languages generally comprise the reader, the text, and the interaction between the reader and the text (Singhal, 1998). Although several basic components that readers use

when reading texts in a second language (L2 reading) are similar to those used in their first language or mother tongue reading (L1 reading), there are some main components in the reading process that are different between L1 and L2 reading. These differences may possibly be one of the reasons that cause problems or difficulty in L2 reading. This paper will therefore discuss major differences between L1 and L2 reading and their implications for English reading instruction.

Keywords: Reading in the first language (L1 Reading), Reading in the second language (L2 reading), Reading instruction

บทนำ

การศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการอ่านในภาษาที่สองมักมีข้อถกเถียงเกี่ยวกับประเด็นที่ว่าปัญหาของการอ่านภาษาที่สองนั้นเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากตัวภาษาหรือปัญหาที่เกิดจากการอ่าน ประเด็นปัญหานี้ถูกถามขึ้นครั้งแรกโดย Alderson 1984 (Tsai et al, 2010) และทำให้เกิดการศึกษาและงานวิจัยที่ตามมาเพื่อหาคำตอบอีกมากมาย นักวิจัยบางส่วนได้ให้ข้อคิดเห็นว่าการที่จะอ่านภาษาที่สองได้นั้นผู้อ่านต้องมีความสามารถทางภาษาศาสตร์ในภาษาที่สองดีในระดับหนึ่งก่อน แนวคิดนี้สอดคล้องกับสมมติฐานระดับเริ่มเกิดผลทางภาษาศาสตร์ (linguistic threshold hypothesis) (Alderson, 1984) นั่นคือความสามารถทางภาษาศาสตร์ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการอ่านภาษาที่สอง (Tang, 1997) ในขณะที่นักวิจัยอีกกลุ่มหนึ่งเชื่อในแนวทางตามสมมติฐานการพึ่งพาอาศัยกันทางภาษาศาสตร์ (linguistic interdependence hypothesis) (Cummins, 1991) ซึ่งเชื่อว่าทักษะการอ่านในภาษาที่หนึ่งที่เราสามารถถ่ายโอนไปใช้กับการอ่านภาษาที่สองได้โดยตรง (Bernhardt, 1991; Tsai et al, 2010)

ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านภาษาที่หนึ่งและการอ่านภาษาที่สองตลอดจนการถ่ายโอนทักษะการอ่านเป็นสิ่งสำคัญต่อการศึกษาและการพัฒนาการ

อ่านของผู้เรียนภาษาที่สอง อย่างไรก็ตามแม้ว่าการอ่านในภาษาที่หนึ่งและสองจะมีหลายองค์ประกอบที่คล้ายคลึงกัน เช่น เป็นกระบวนการสร้างความหมายโดยการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและสารเช่นเดียวกัน ตลอดจนความพยายามของผู้อ่านที่จะใช้กลยุทธ์ต่างๆที่จะช่วยให้เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน (Singhal, 1998) ความเหมือนหรือคล้ายคลึงกันนี้จะทำให้ผู้อ่านสามารถที่จะเชื่อมโยงและถ่ายโอนความรู้หรือทักษะในการอ่านภาษาหนึ่งไปยังการอ่านในภาษาที่แตกต่างกันได้ แต่ก็เป็นที่น่าสังเกตว่าในความเป็นจริงแล้วการอ่านภาษาที่หนึ่งและการอ่านภาษาที่สองมีความแตกต่างกันในหลายประเด็น (Singhal, 1998) ซึ่งความแตกต่างเหล่านี้เองอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการอ่านภาษาที่สอง (Ammar et al, 2010; Koda, 1994) ดังนั้นการทำความเข้าใจความแตกต่างระหว่างการอ่านในภาษาที่หนึ่งและสองนั้นอาจช่วยให้เราตระหนักถึงปัญหาหรืออุปสรรคที่ผู้เรียนภาษาประสบขณะที่อ่านสารในภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของตน และข้อมูลเหล่านี้ยังสามารถเป็นประโยชน์ต่อการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อช่วยลดปัญหาการอ่านอันมีสาเหตุมาจากความแตกต่างดังกล่าว และช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนได้อีกด้วย

ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างการอ่านในภาษาที่หนึ่งและการอ่านในภาษาที่สอง

1. ความแตกต่างในปริมาณความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ (lexical knowledge)

จะสังเกตได้ว่าโดยทั่วไปแล้วเรามักจะเริ่มเรียนอ่านในภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่หลังจากที่เราได้ฝึกทักษะฟังพูดมาแล้วเป็นเวลาอย่างน้อยสองถึงสามปี ดังนั้นเราจึงมีคลังคำศัพท์และรู้โครงสร้างไวยากรณ์เบื้องต้นเป็นพื้นฐาน มีการประมาณการว่าเด็กอายุ 6 ขวบ อาจรู้คำศัพท์ประมาณ 5,000-7,000 คำในภาษาที่หนึ่งก่อนที่จะเริ่มเรียนอ่าน และเมื่อจบการศึกษาระดับมัธยม ปริมาณคำศัพท์ที่รู้ อาจมีมากถึง 40,000 คำ (Grabe & Stoller, 2002) ดังนั้นการมีคลังคำศัพท์ในปริมาณมากดังกล่าวอาจช่วยให้ผู้อ่านภาษาที่หนึ่งสามารถจำคำศัพท์ที่เจอในบทอ่านได้โดยอัตโนมัติ (Perfetti, 2007) เมื่อเปรียบเทียบกับผู้อ่านภาษาที่สอง ความ

แตกต่างในเรื่องของปริมาณคลังคำศัพท์เบื้องต้นดังกล่าวจึงดูชัดเจน ผู้เรียนภาษาที่สองส่วนมากจะเริ่มเรียนอ่านในภาษาที่สองเกือบจะเวลาเดียวกับที่เริ่มเรียนภาษาที่สอง (Grabe & Stoller, 2002) ดังนั้นปริมาณคำศัพท์ในภาษาที่สองที่ผู้เรียนรู้จึงค่อนข้างจำกัด

ในบริบทของสังคมไทยมีการสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของเด็กไทยว่ามีปัจจัยหลักประการหนึ่งมาจากข้อจำกัดเกี่ยวกับปริมาณความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน (ฟาฏินา วงศ์เลขา, 2553) ถ้าพิจารณาตามแนวคิดสมมติฐานระดับเริ่มเกิดผลทางภาษาศาสตร์ (linguistic threshold hypothesis) ที่เชื่อว่าความสำเร็จในการอ่านภาษาที่สองจะถูกจำกัดโดยการขาดความชำนาญหรือการด้อยประสิทธิภาพในภาษานั้น ก็เชื่อได้ว่าจวบจนเมื่อความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ในภาษาที่สองพัฒนาได้ถึงระดับที่เหมาะสมก่อน ผู้อ่านภาษาที่สองถึงจะประสบความสำเร็จในการอ่านสารในภาษาที่สองได้ (Tang, 1997)

แนวคิดนี้แม้ว่าจะขัดแย้งกับความเชื่อในการสอนการอ่านที่ว่าผู้อ่านภาษาที่สองจะได้เรียนรู้คำศัพท์และไวยากรณ์ใหม่ๆต่างๆผ่านการอ่าน แต่ก็มีประเด็นที่น่าสนใจคือการที่ผู้อ่านภาษาที่สองขาดความสามารถในการรู้และจำคำศัพท์ได้โดยอัตโนมัติซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้อ่านภาษาที่หนึ่งมี ซึ่งถือเป็นอุปสรรคสำคัญประการหนึ่งของความสำเร็จในการอ่าน (Akamatsu, 1998) ยิ่งไปกว่านั้นข้อจำกัดในแง่ของความรู้ด้านคำศัพท์ของผู้อ่านภาษาที่สองโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อ่านที่เพิ่งเริ่มเรียนรู้ภาษาที่สองในระยะเริ่มต้นอาจทำให้ผู้อ่านไม่สามารถใช้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง (letter-sound correspondences) มาช่วยสนับสนุนการอ่านได้ (Grabe & Stoller, 2002) ดังนั้นสิ่งที่อาจต้องคำนึงถึงเป็นประการแรกๆในการสอนการอ่านในภาษาที่สองคือจะหาอะไรที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ให้มากขึ้น เพื่อให้การอ่านสารในภาษาที่สองมีประสิทธิภาพดีขึ้น

2. ความแตกต่างเกี่ยวกับปริมาณการอ่าน (amount of reading)

ความแตกต่างนี้เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่สำคัญที่มีความเกี่ยวข้องกับ ความแตกต่างในปริมาณความรู้ด้านภาษาระหว่างผู้อ่านภาษาที่หนึ่งและผู้อ่านภาษาที่สอง เนื่องจากการที่จะพัฒนาการอ่านให้ได้ดีนั้น ความสามารถในการใช้คำศัพท์และ ไวยากรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพถือเป็นองค์ประกอบสำคัญ และการที่ผู้เรียนยังได้อ่านมากเท่าไร เขาก็จะยิ่งได้เห็นตัวอย่างการใช้ซึ่งจะช่วยให้สามารถจำคำศัพท์และ โครงสร้างทางไวยากรณ์ต่างๆได้เร็วและแม่นยำขึ้น (Coady, 1995)

เป็นที่ทราบกันดีว่าโดยทั่วไปแล้วเรามักอ่านสารในภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่มากกว่าอ่านสารในภาษาที่สอง และปริมาณการอ่านสารในภาษาที่สองของผู้เรียนภาษามักจะน้อยกว่าปริมาณการอ่านสารในภาษาที่หนึ่งของเจ้าของภาษา ยิ่งไปกว่านั้นจะสังเกตได้ว่ามีผู้เรียนภาษาที่สองจำนวนมากที่อ่านสารในภาษาที่สองใน ปริมาณที่ค่อนข้างน้อย (Grabe, 2010)

ประเด็นเกี่ยวกับปริมาณการอ่านดูจะมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับบริบทของ ประเทศไทย เนื่องจากจากข้อมูลทางสถิติเรื่องปริมาณการอ่านของคนไทยชี้ให้เห็นว่า คนไทยมีปริมาณการอ่านโดยเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ เช่น สถิติการอ่านหนังสือของคนไทย ในปีพ.ศ.2556 จากสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่าคนไทยอ่านหนังสือจากสื่อทุกชนิดเฉลี่ยเพียงคนละ 37 นาทีต่อวัน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557) ซึ่งปริมาณการอ่านที่ไม่สูงนักดังกล่าวถ้าศึกษาเพิ่มโดยจำแนกเป็นปริมาณการอ่านสารในภาษาที่สองหรือภาษาอังกฤษด้วยแล้วตัวเลขที่ได้คงจะยิ่งน้อยลงมาก ดังนั้นการจัดการเรียน การสอนการอ่านที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดการเพิ่มปริมาณการอ่านสารในภาษาอังกฤษ น่าจะเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของเด็กไทยได้

3. ความแตกต่างเกี่ยวกับแรงจูงใจในการอ่าน (motivations for reading)

ในบริบทการอ่าน แรงจูงใจสำหรับการอ่านระหว่างผู้อ่านภาษาที่หนึ่งและ ผู้อ่านภาษาที่สองอาจแตกต่างกันอย่างมาก ผู้เรียนภาษาที่สองส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะอ่านสารในภาษาที่สองเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาหรือทางวิชาการเป็นหลัก ซึ่ง

โดยส่วนใหญ่แล้วมักจะเป็นการอ่านโดยได้รับการมอบหมายจากครูผู้สอน แรงจูงใจในการอ่านอาจมาจากผลสัมฤทธิ์ในแง่ของการศึกษาเป็นส่วนใหญ่ แต่สำหรับผู้่านภาษาที่หนึ่งนอกเหนือจากการอ่านเพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษาแล้ว แรงจูงใจในการอ่านส่วนใหญ่มักมาจากวัตถุประสงค์อื่นๆ เช่น เพื่อความบันเทิง เพื่อค้นหาข้อมูล เพื่อให้รู้สิ่งต่างๆรอบตัวหรือเพื่อความจำเป็นอื่นๆ ดังนั้นจะสังเกตได้ว่าผู้อ่านภาษาที่หนึ่งจะมีแรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) หรือแรงจูงใจจากปัจจัยภายในเพื่อที่จะอ่านซึ่งเกิดขึ้นจากการค้นพบคุณค่าของการอ่านด้วยตนเองมากกว่าผู้อ่านภาษาที่สอง และแรงจูงใจภายในนี้ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการอ่านของผู้เรียน (Mori, 2002; Takase, 2007) การขาดแรงจูงใจภายในในการอ่านสารในภาษาที่สองอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนภาษาที่สองหลีกเลี่ยงการอ่านสารในภาษาที่สอง และสิ่งนี้อาจนำไปสู่ปัญหาของปริมาณการอ่านสารในภาษาที่สองที่ไม่เพียงพอดังที่ได้กล่าวไปในตอนต้น

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติเปิดเผยให้เห็นถึงแรงจูงใจที่ทำให้คนไทยอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปอ่านหนังสือนอกเวลาเรียนหรือเวลาทำงานได้แก่ ตนเองรักการอ่านเอง 69.9% พ่อแม่ครอบครัวส่งเสริมให้รักการอ่าน 20.7% ครูอาจารย์ส่งเสริมให้รักการอ่าน 19.9% ได้รับการรณรงค์ให้รักการอ่าน 6.7% แรงจูงใจจากบุคคลที่มีชื่อเสียง 6.0% และอื่นๆ 2.9% (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557) ซึ่งจากสถิติดังกล่าวนี้ก็สอดคล้องกับประเด็นที่ว่าผู้อ่านภาษาที่หนึ่งมักจะอ่านโดยมีปัจจัยหรือแรงจูงใจภายในจากตัวผู้อ่านเองเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นการที่จะทำให้ปริมาณการอ่านในภาษาที่สองหรือภาษาอังกฤษของเด็กไทยเพิ่มขึ้นนั้นแนวทางที่น่าสนใจประการหนึ่งก็น่าจะมาจากการเพิ่มตัวกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจภายในให้ผู้อ่านมีความต้องการหรือมีความสนใจที่จะอ่านสารในภาษาที่สองด้วยตนเอง

4. ความแตกต่างเกี่ยวกับปริมาณความรู้พื้นฐานทางวัฒนธรรม (cultural background knowledge)

คงจะปฏิเสธไม่ได้ว่าโดยทั่วไปแล้วผู้อ่านภาษาที่หนึ่งมักจะมีข้อมูลหรือความรู้พื้นฐานทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านดีกว่าผู้อ่านเป็นภาษาที่สอง ซึ่ง

ความรู้พื้นฐานทางวัฒนธรรมนั้นเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านอย่างมาก (Singhal, 1998) นั่นคือถ้าผู้อ่านและผู้เขียนมีพื้นฐานทางวัฒนธรรมร่วมกัน อยู่ในสังคมและมีขนบธรรมเนียมประเพณีเดียวกัน ผู้อ่านก็น่าที่จะสามารถเข้าใจสารหรือสิ่งที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดได้ดีกว่าผู้อ่านที่ขาดพื้นฐานร่วมกันดังกล่าว ดังนั้นสำหรับผู้อ่านภาษาที่สองที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันมากกับวัฒนธรรมของผู้เขียน ความแตกต่างนี้อาจก่อให้เกิดปัญหาในการตีความหรือการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าสารในภาษาที่สองนั้นอุดมไปด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทางสังคมและวัฒนธรรมเฉพาะของเจ้าของภาษา แม้ว่าผู้อ่านจะมีความรู้ความเข้าใจคำศัพท์หรือไวยากรณ์ต่างๆที่ปรากฏในสารนั้นก็ตาม ก็อาจไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ถ่องแท้ ตามที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ (Tsai et al, 2010)

ประเด็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมจึงเป็นอีกปัจจัยที่สำคัญในบริบทของเด็กไทย เนื่องจากวัฒนธรรมตะวันตกของเจ้าของภาษาในหลายแง่มุมมีความแตกต่างอย่างมากกับวัฒนธรรมไทยซึ่งการขาดความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมดังกล่าวก็อาจเป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาในการตีความสิ่งที่อ่านของผู้เรียนชาวไทยได้

5. ความแตกต่างเกี่ยวกับความถี่ในการใช้กระบวนการอ่านแบบบนลงล่าง (top-down reading process)

ดังที่ได้กล่าวไปในข้างต้นว่าผู้อ่านภาษาที่สองโดยทั่วไปจะมีพื้นฐานทางภาษาและวัฒนธรรมที่น้อยกว่าเมื่อเทียบกับผู้อ่านภาษาที่หนึ่ง ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่าในขณะที่อ่านสารในภาษาที่สองผู้อ่านมักเน้นที่จะทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ หรืออีกนัยหนึ่งผู้อ่านในภาษาที่สองจะเน้นการใช้กระบวนการอ่านแบบล่างขึ้นบน (bottom-up process) (Tsai et al, 2010) ที่เน้นการทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านจากการวิเคราะห์องค์ประกอบย่อยของภาษาโดยใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ เช่น การวิเคราะห์องค์ประกอบและความหมายของคำ ของประโยค ของย่อหน้า เป็นต้น จนบางครั้งก็ละเลยที่จะใช้กระบวนการอ่านแบบบนลงล่างซึ่งหมายถึงกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความรู้

พื้นฐานหรือความรู้ทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านมาช่วยเดาความหมายหรือตีความเรื่องที่อ่าน หรืออีกนัยหนึ่งก็คือกระบวนการที่ผู้อ่านเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมมาคาดคะเนเกี่ยวกับสาระของสิ่งที่อ่าน ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าสาเหตุที่ผู้อ่านภาษาที่สองไม่ค่อยใช้กระบวนการอ่านแบบบนลงล่างอาจเนื่องมาจากการขาดความรู้พื้นฐานทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกิดจากการที่ผู้อ่านมุ่งเน้นที่จะทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆที่ปรากฏมากเกินไปจนบางครั้งทำให้ละเอียดที่จะใช้องค์ประกอบอื่น เช่น ความรู้หรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องมาช่วยทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการที่จะอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นผู้อ่านควรใช้ทั้งกระบวนการอ่านแบบบนลงล่างและล่างขึ้นบนประกอบกันก็จะช่วยสนับสนุนให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น (Singhal, 1998)

สำหรับผู้เรียนชาวไทยนั้นดังที่ได้กล่าวไปในข้างต้นว่าปัญหาของการอ่านที่สำคัญมากที่สุดประการหนึ่งคือปัญหาที่เกิดจากตัวภาษาได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษตลอดจนปัญหาเกี่ยวกับพื้นฐานความรู้ทางวัฒนธรรม ดังนั้นเด็กไทยจึงมักมีข้อจำกัดในการใช้กระบวนการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพและจะสังเกตได้ว่ากระบวนการอ่านของเด็กไทยมีแนวโน้มที่จะเป็นกระบวนการอ่านแบบล่างขึ้นบนมากกว่าที่จะเป็นกระบวนการแบบบนลงล่าง ดังนั้นปัญหาที่ผู้สอนควรต้องคำนึงถึงก็คือจะทำอย่างไรที่จะช่วยให้กระบวนการอ่านทั้งสองแบบของผู้เรียนชาวไทยมีการพัฒนามากขึ้น

6. การใช้กลยุทธ์การอ่าน (reading strategies) ในภาษาที่หนึ่งและความเป็นไปได้ที่จะถ่ายโอนกลยุทธ์ดังกล่าวเมื่ออ่านภาษาที่สอง

เป็นที่ทราบกันดีว่าผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จมักจะสามารถใช้กลยุทธ์ในการอ่านต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพและใช้ได้โดยอัตโนมัติ (Afflerbach et al, 2008; Cohen & Macaro, 2007; Ertler & Finkbeiner, 2007; Grabe, 2006; Mizaei et al, 2014; Schramm, 2008) อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะเป็นไปได้ว่าผู้อ่านสามารถที่จะถ่ายโอนกลยุทธ์และทักษะการอ่านที่ถูกพัฒนาในการอ่านในภาษาที่หนึ่งไปใช้เมื่ออ่านในภาษาที่สองได้ (Koda, 2005; Yamashita, 2002) แต่อุปสรรค

ในแง่ของข้อจำกัดทางภาษาศาสตร์ การขาดความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และไวยากรณ์ในภาษาที่สอง อาจเป็นอุปสรรคที่กีดขวางทำให้ผู้อ่านภาษาที่สองไม่สามารถถ่ายทอดกลยุทธ์การอ่านที่ตนใช้ในการอ่านภาษาที่หนึ่งไปใช้กับการอ่านภาษาที่สองได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Grabe & Stoller, 2002; Yamashita, 2007) เนื่องจากผู้อ่านมีความกังวลกับการพยายามแปลความหมายคำศัพท์และการทำความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ จนบางครั้งเลยที่จะนำกลยุทธ์อื่นๆมาช่วยทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน

ในบริบทของผู้เรียนชาวไทยจากข้อมูลในแง่ของข้อจำกัดในด้านปริมาณการอ่านในภาษาที่หนึ่งที่สูงนัก ทำให้แนวโน้มที่ผู้เรียนจะพัฒนากลยุทธ์การอ่านต่างๆให้มีประสิทธิภาพจึงไม่น่าจะสูงเช่นเดียวกัน กอปรกับข้อจำกัดเกี่ยวกับความรู้ในแง่ของภาษาและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง ทำให้โอกาสของนักเรียนในการที่จะถ่ายโอนกลยุทธ์การอ่านในภาษาที่หนึ่งที่มีอยู่มาใช้ในการอ่านในภาษาที่สองจึงอาจน้อยลงไปด้วย

จากตัวอย่างข้อแตกต่างที่สำคัญระหว่างการอ่านภาษาที่หนึ่งและการอ่านภาษาที่สองที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้อ่านเป็นภาษาที่สองต้องประสบกับปัญหาและอุปสรรคหลายประการในการอ่าน ในลำดับต่อไปจะขอลำถึงแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านที่จะช่วยลดปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวตลอดจนช่วยส่งเสริมและพัฒนาการอ่านภาษาที่สองให้ดียิ่งขึ้น

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านเพื่อช่วยลดปัญหาของผู้อ่านภาษาที่สอง

1. เพิ่มความรู้ด้านคำศัพท์ให้กับผู้เรียนภาษาที่สอง

ด้วยพื้นฐานเกี่ยวกับคำศัพท์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ในการสอนการอ่านผู้สอนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาความรู้ด้านนี้ให้กับผู้เรียน อย่างไรก็ตามคงเป็นไปได้ที่ผู้สอนจะสอนคำศัพท์ทุกคำให้กับผู้เรียน ดังนั้นหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของผู้สอนคือต้องรู้จักเลือกว่าคำศัพท์ใดเป็นคำสำคัญสำหรับการเข้าใจบทอ่านนั้นและจะมีวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนภาษา

สนใจ เข้าใจ จดจำ และสามารถนำคำศัพท์เหล่านั้นไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมได้อย่างไร (Aebersold & Field, 1997)

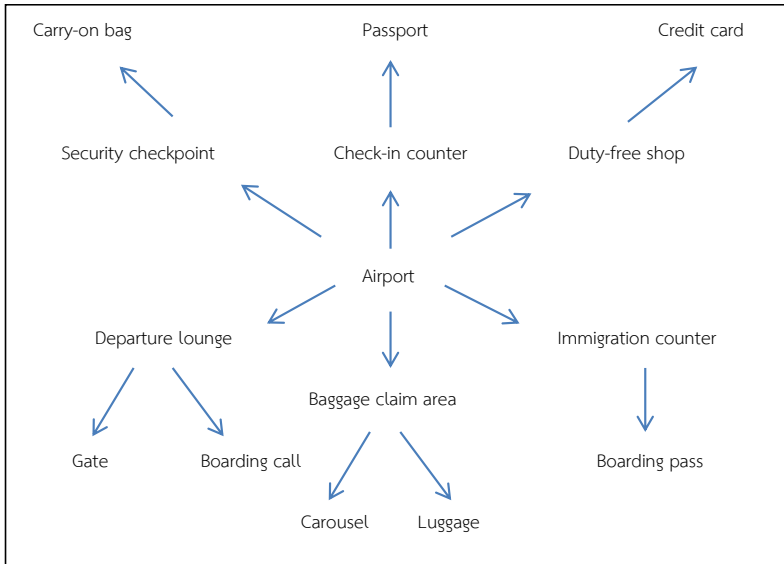
ตัวอย่างกิจกรรม

ตัวอย่างกิจกรรมที่สามารถทำได้ง่ายแต่มีประโยชน์ในแง่ของการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี คือ การกระตุ้นให้ผู้เรียนระดมความคิดและคาดเดาประเภทของคำศัพท์ที่จะได้เจอในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมนี้สามารถใช้เป็นกิจกรรมก่อนการอ่าน (pre-reading activity) ได้เป็นอย่างดี

วิธีการจัดกิจกรรม

1) เมื่อเริ่มต้นบทเรียน ผู้สอนนำภาพที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของสิ่งที่จะให้ผู้เรียนอ่าน หรืออาจใช้ชื่อหรือคำสำคัญของเรื่องมากระตุ้นให้ผู้เรียนระดมความคิดและลองเดาคำศัพท์ต่างๆที่เกี่ยวข้องที่น่าจะเจอในเรื่องที่อ่าน ระหว่างทำกิจกรรมนี้ ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นคว้าคำศัพท์เพิ่มเติมจากสื่อรอบตัวต่างๆ อาทิเช่น คอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต โดยผู้เรียนอาจค้นคว้าผ่านพจนานุกรม *อิเล็กทรอนิกส์* หรือผ่านระบบอินเทอร์เน็ต สำหรับผู้เรียนในบริบทที่ไม่มีอุปกรณ์เหล่านี้ ผู้สอนอาจจัดหาพจนานุกรมหรือสื่ออื่นๆที่ผู้เรียนจะสามารถค้นคว้าคำศัพท์ต่างๆได้รวมทั้งตัวผู้สอนเองก็ควรคงบทบาทของการเป็นแหล่งความรู้แหล่งอ้างอิง หรือผู้ให้คำปรึกษาเมื่อผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ไม่รู้ต่างๆ

2) หลังจากนั้นให้แบ่งกลุ่มผู้เรียนและให้แต่ละกลุ่มสร้างแผนภูมิความหมาย (semantic map) โดยพยายามเชื่อมโยงคำศัพท์ที่สมาชิกในกลุ่มค้นคว้ามา ตัวอย่างเช่น ถ้าบทอ่านเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสนามบิน ผู้สอนอาจให้นักเรียนระดมความคิดเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสนามบินแล้วให้แต่ละกลุ่มสร้างแผนภูมิความหมาย ตัวอย่างแผนภูมิที่ได้อาจมีลักษณะดังนี้

แผนภูมิ 1 ตัวอย่างแผนภูมิกความหมาย (ดัดแปลงจาก <http://www.sexygatitas.com/tlh-semantic-map.htm>)¹⁴

3) ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอแผนผังคำศัพท์ของกลุ่มตน เมื่อเสร็จแล้วผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปคำสำคัญหรือคำที่น่าสนใจที่พบจากการนำเสนอ

4) ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านเรื่องแล้วตรวจสอบว่ามีคำศัพท์ใดบ้างที่ตรงกับที่คาดเดาไว้

จะสังเกตได้ว่ากิจกรรมนี้นอกจากจะช่วยพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ให้กับผู้เรียนแล้วยังสามารถทำให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านมากน้อยเพียงใดอีกด้วย

อนึ่งประเด็นที่จะต้องเน้นเมื่อพูดถึงการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนภาษาคือ การพัฒนาคำศัพท์ควรจะต้องเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการพัฒนาการอ่าน การเพิ่มการเรียนรู้คำศัพท์อย่างสม่ำเสมอในการเรียนการสอนการ

¹⁴ Semantic Map. (n.d.). Retrieved from <http://www.sexygatitas.com/tlh-semantic-map.htm>. On March 10, 2014.

อ่านจะช่วยก่อให้เกิดการเพิ่มพูนคลังคำศัพท์และก่อให้เกิดการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างการใช้คำศัพท์ในบริบทจริง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนจดจำและสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Anderson, 1999)

การอ่านแบบกว้างขวาง (extensive reading) เป็นอีกหนึ่งวิธีที่ไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน หากแต่ยังช่วยเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียน ภาษาอีกด้วย (Ro, 2013) ตัวอย่างกิจกรรมที่สามารถจัดควบคู่กับการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อช่วยเพิ่มความรู้ด้านคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนคือ การทำสมุดบันทึกคำศัพท์ โดยที่สมุดบันทึกอาจไม่ต้องอยู่ในรูปแบบของสมุดเป็นเล่ม แต่อยู่ในรูปของไฟล์ในคอมพิวเตอร์หรือผู้สอนอาจให้ผู้เรียนสร้างบล็อกบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแล้วใช้เป็นช่องทางในการบันทึกคลังคำศัพท์ของตนโดยอาจทำเป็นรูปแบบคล้ายไดอารีออนไลน์ที่นักเรียนสามารถบันทึกคำศัพท์หรือประเด็นที่น่าสนใจจากหนังสือที่อ่าน โดยอาจฝึกแปลความหมาย บอกเล่าที่มา ชี้ให้เห็นถึงประเด็นที่น่าสนใจตลอดจน แสดงความคิดเห็นต่อการใช้คำเหล่านั้นในบริบทของเรื่องที่อ่าน ซึ่งผู้เรียนในชั้นสามารถเข้าไปอ่านแล้วแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันได้ด้วย (ในปัจจุบันมีเว็บไซต์สำหรับใช้เขียนบล็อกหรือเว็บไซต์ส่วนตัวรวมถึงไดอารีออนไลน์ อยู่มากมายซึ่งผู้สอนสามารถให้ผู้เรียนสมัครใช้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ตัวอย่างบล็อก¹⁵ ที่สามารถใช้ได้เป็นแนวทางในการสร้างบล็อกบันทึกคำศัพท์และประเด็นที่น่าสนใจจากการอ่านอย่างกว้างขวางของผู้เรียน เช่น

<http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=goirish2011&month=07-2012&date=19&group=48&gblog=16>

¹⁵ Bloggang.com: ขุนเพชรขุนราม: เก็บศัพท์จากหนังสือ. (2555). ค้นเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2558, จาก <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=goirish2011&month=07-2012&date=19&group=48&gblog=16>.

Bloggang.com: ขุนเพชรขุนราม: คำศัพท์อังกฤษวรรณกรรมที่น่าสนใจ. (2555). ค้นเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2558, จาก <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=goirish2011&month=12-2012&date=27&group=48&gblog=17>.

<http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=goirish2011&month=12-2012&date=27&group=48&gblog=17>

แต่สำหรับบริบทของผู้เรียนที่ขาดความพร้อมในด้านเทคโนโลยีดังกล่าว ผู้สอนอาจใช้รูปแบบการทำสมุดบันทึกคำศัพท์ซึ่งทำได้ง่ายๆดังนี้

วิธีการจัดกิจกรรม

1) ให้ผู้เรียนแต่ละคนมีสมุดคนละ 1 เล่มและเขียนตัวอักษรไล่ตั้งแต่ A-Z ทีละตัวไว้ที่มุมบนด้านขวาของกระดาษแต่ละแผ่น (หนึ่งตัวอักษรหนึ่งแผ่น หรือสำหรับตัวอักษรที่คาดว่าจะมีคำศัพท์มากอาจใช้หน้ากระดาษมากกว่า 1 แผ่นก็ได้) นอกจากนี้แทนที่จะจัดกลุ่มโดยไล่ตามตัวอักษร อาจใช้วิธีการจัดโดยแยกประเภทแทนก็ได้ เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับตัวละคร ผัก อาหาร เป็นต้น

2) เมื่อผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ระหว่างที่ทำกิจกรรมอ่านอย่างกว้างขวาง ก็จะต้องบันทึกคำศัพท์เหล่านั้นพร้อมความหมายรวมถึงตัวอย่างประโยคที่พบ คำศัพท์จากเรื่องที่อ่านลงในสมุด ซึ่งประโยคตัวอย่างเหล่านั้นจะช่วยทั้งในเรื่องของการจำคำศัพท์และให้เห็นตัวอย่างการนำคำศัพท์ไปใช้ด้วย

กิจกรรมสมุดบันทึกคำศัพท์จะช่วยให้ผู้เรียนค่อยๆสร้างและพัฒนาคลังคำศัพท์ของตัวเองไปที่ละเล็กทีละน้อย

2. กระตุ้นให้ผู้เรียนได้อ่านงานเขียนในภาษาที่สองให้มากขึ้น

มีผู้กล่าวไว้ว่าเราเรียนรู้ที่จะอ่านจากการอ่าน (Nuttall, 2005) นั่นคือทักษะการอ่านเช่นความเร็วในการอ่านหรือความสามารถในการตีความสิ่งที่อ่านจะพัฒนาได้ดีก็เมื่อเราได้อ่านมาก แม้ว่าผู้สอนส่วนใหญ่จะทราบถึงความจำเป็นของการอ่านต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน แต่ในความเป็นจริงกลับพบว่าปริมาณการอ่านในภาษาที่สองของผู้เรียนภาษาจำนวนมากยังคงค่อนข้างน้อย ด้วยข้อจำกัดในแง่ของเวลา การกระตุ้นให้ผู้เรียนอ่านนอกเวลาเรียน (External reading) เป็นสิ่งที่ควรทำควบคู่กันไปกับการพยายามให้ผู้เรียนได้อ่านในชั้นเรียนให้ได้มากและหลากหลายที่สุด

นอกจากนี้หน้าที่ที่สำคัญมากอีกประการหนึ่งของผู้สอนคือการคัดสรร เลือกล้อการอ่านที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนทั้งในแง่ของเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัยและความ สนใจ ความยาวของเรื่องที่เหมาะสม ความยากง่ายของภาษาที่ไม่ยากหรือง่าย จนเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นการอ่านที่ให้ผู้เรียนอ่านเองนอกชั้นเรียน ระดับ ความยากง่ายที่เหมาะสมควรจะเป็น $i - 1$ นั่นคือง่ายกว่าระดับภาษาของผู้เรียน เล็กน้อย เนื่องจากการอ่านงานเขียนที่ไม่ยากเกินไปนั้นจะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจใน การอ่านและทำให้สามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้ดีกว่าการอ่านงานเขียนที่ยากมาก เกินไปและผู้เรียนต้องมุ่งอยู่แต่กับการพยายามหาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่รู้จัก (Grabe & Stoller, 2002; Nuttall, 2005)

และที่สำคัญที่สุดอีกประการหนึ่งของการอ่านอย่างกว้างขวางหรือการอ่าน นอกชั้นเรียนคือความบันเทิงของผู้อ่าน ผู้สอนต้องพึงระลึกอยู่เสมอว่าผู้เรียนควรต้อง มีความสุขจากกิจกรรมการอ่านอย่างหลากหลายหรือการอ่านนอกชั้นเรียน ความสุข จากความบันเทิงที่ได้รับจากการอ่านจะช่วยสร้างแรงจูงใจและนิสัยรักการอ่านอันจะ เป็นพื้นฐานที่สำคัญที่จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านให้กับผู้เรียนต่อไปอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน

ตัวอย่างกิจกรรม

เป็นที่ทราบกันดีว่าในปัจจุบันสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญ มากยิ่งขึ้นกับการอ่าน ดังนั้นนอกเหนือจากการกระตุ้นให้ผู้เรียนอ่านงานเขียนใน รูปเล่ม ผู้สอนอาจพิจารณาสนับสนุนการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) กับการ อ่านแบบกว้างขวางของผู้เรียนด้วย ตัวอย่างกิจกรรมที่มีชื่อว่า “มาเลือกหนังสือกัน เถอะ” (ดัดแปลงจาก Liang, 2004) ที่จะนำเสนอตามขั้นตอนต่อไปนี้ น่าจะเป็น ตัวอย่างกิจกรรมที่สามารถใช้กับ e-book ได้เป็นอย่างดี

วิธีการจัดกิจกรรม

- 1) ผู้สอนอีเมลรายชื่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ให้ผู้เรียนประมาณ 5-10 เล่ม แล้วมอบหมายให้ผู้เรียนอ่านหนังสือเหล่านี้อย่างคร่าวๆ เพื่อตอบคำถามและให้ข้อมูล ต่อไปนี้

- ชื่อเรื่อง
- เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องประเภทใด
- ตัวละครเอกของเรื่องมีใครบ้าง
- เรื่องนี้เหมาะกับตัวผู้เรียนหรือไม่ ยากหรือง่ายเกินไปไหม
- เรื่องนี้น่าสนใจหรือไม่ เพราะเหตุใด

ทั้งนี้ผู้สอนควรสอนการใช้เทคนิคการอ่านแบบสกิมมิง (skimming reading) คืออ่านอย่างรวดเร็วเพื่อจับใจความสำคัญ และแบบสแกนนิ่ง (scanning reading) คืออ่านแบบเจาะเพื่อหาประเด็นที่ต้องการ ให้กับผู้เรียนก่อน

2) หลังจากนั้นให้นักเรียนทั้งชั้นโหวตเลือกเรื่องที่น่าสนใจสำหรับการอ่าน การโหวตอาจทำในชั้นเรียนหรือทางออนไลน์

3) ผู้สอนประกาศรายชื่อหนังสือที่ได้คะแนนโหวตสูงสุดแล้วอภิปรายกันในชั้นเรียนถึงเหตุผลที่ทำให้เรื่องนี้จึงน่าสนใจที่สุด

กิจกรรมนี้นอกจากผู้เรียนจะได้มีโอกาสสัมผัสงานเขียนที่ผู้สอนคัดสรรมาเป็นอย่างดีแล้วยังเป็นไปได้ว่าผู้เรียนบางคนอาจสนใจที่จะไปต่อยอดอ่านงานเขียนที่ตนเองรู้สึกที่น่าสนใจต่ออย่างละเอียดจนจบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเล่มที่ได้รับการโหวตสูงสุดจากชั้นเรียน

นอกจากนี้ อีกหนึ่งกิจกรรมที่ทำได้ง่าย ๆ คือการประยุกต์สมุดจดคำศัพท์ที่กล่าวไปในตอนต้น มาเป็นสมุดจดคำหรือประโยคที่ประทับใจที่อ่านเจอในการอ่านแบบกว้างขวาง

วิธีการจัดกิจกรรม

1) ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนจดคำ วลีหรือประโยคที่ประทับใจที่อ่านเจอลงในสมุดพร้อมทั้งบอกชื่อหนังสือที่มาและเลขหน้า

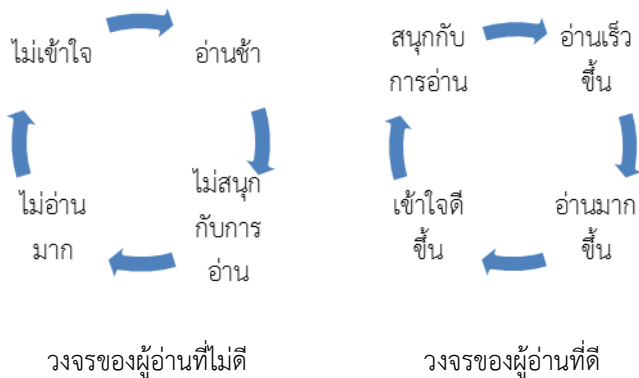
2) ผู้สอนอาจจัดกิจกรรมสัปดาห์ละครั้งให้ผู้เรียนได้นำเสนอลีข่าที่ตนเองบันทึกในสมุด ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนอธิบายเหตุผลที่ประทับใจคำ วลีหรือประโยคเหล่านั้นด้วย

กิจกรรมลักษณะนี้นอกจากจะช่วยเพิ่มโอกาสในการอ่านงานเขียนในภาษา

ที่สองและการฝึกการแสดงความคิดเห็นแล้วยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักสังเกต ความงามทางภาษา การเลือกใช้คำและการสร้างสรรค์วลีหรือประโยคที่น่าจดจำและ น่าประทับใจ อันจะเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการเขียนให้กับผู้เรียนได้ อีกด้วย

3. พัฒนาแรงจูงใจภายในในการอ่านงานเขียนในภาษาที่สองให้กับผู้เรียน

แรงจูงใจโดยเฉพะอย่างยิ่งแรงจูงใจภายในหรือแรงจูงใจจากปัจจัยภายใน มีความสำคัญอย่างมากต่อการเรียนภาษาและมีผลอย่างยิ่งต่อการแสดงออกใน กระบวนการเรียนภาษาของผู้เรียน (Lier, 1996) สำหรับการอ่านในภาษาที่สอง แรงจูงใจภายในมีอิทธิพลอย่างมากในการสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความประสงค์ที่จะ อ่านสารในภาษาที่สอง (Nishino, 2007; Takase, 2007) นั่นคือถ้าผู้เรียนรัก มีความสนใจ รู้สึกสนุกและอยากอ่าน พวกเขา ก็จะอ่านเพิ่มมากขึ้นๆและทักษะการ อ่านของเขาก็จะดีขึ้น

แผนภูมิ 2 วงจรของผู้อ่านที่ดีและไม่ดี

วงจรของผู้อ่านที่ดีและไม่ดีข้างต้น (แผนภูมิ 2) ที่นำเสนอโดย Nuttall (2005) แสดงให้เห็นว่าถ้าผู้อ่านไม่มีความสุขหรือสนุกกับการอ่านหรืออีกนัยหนึ่งถ้า ผู้อ่านขาดแรงจูงใจภายในในการอ่านพวกเขาก็จะอ่านให้น้อยที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ การขาดการฝึกการอ่านดังกล่าวก็จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน

เป็นเรื่องยากและสิ่งนี้ก็ส่งผลให้พวกเขายังคงเป็นผู้อ่านที่อ่านช้าและไม่มีประสิทธิภาพและวงจรนี้ก็ดำเนินต่อไป ในทางกลับกันถ้าผู้อ่านรู้สึกว่าการอ่านเป็นสิ่งที่สนุกทำให้มีความสุขอีกนัยหนึ่งก็คือพวกเขามีแรงจูงใจที่จะอ่านผู้เรียนเหล่านี้ก็จะอ่านได้อย่างรวดเร็วและอ่านมากขึ้น ยิ่งอ่านมากเท่าไรพวกเขาก็จะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดียิ่งขึ้นและเมื่อผู้เรียนรู้สึกว่าการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านไม่ใช่เรื่องยากพวกเขาก็จะสนุกกับการอ่านและวงจรนี้ก็ดำเนินต่อไป

จะเห็นได้ว่าความสนุกหรือความเพลิดเพลินในการอ่านเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่าน ดังนั้นคำถามก็คือจะทำอย่างไรให้การอ่านเป็นเรื่องที่น่าสนใจ กุญแจสำคัญก็คือการเลือกสื่อการอ่านที่สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ผู้สอนต้องพิจารณาเลือกหนังสือที่เหมาะสมกับเพศ วัย และความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งมีระดับความยากง่ายที่เหมาะสม เพราะหากยากมากเกินไปผู้เรียนก็อาจรู้สึกท้อแท้และไม่อยากอ่าน แต่ถ้าง่ายมากเกินไปผู้เรียนก็อาจรู้สึกว่าไม่น่าสนใจหรือน่าเบื่อ (Anderson, 1999) นอกจากนี้แรงจูงใจของผู้อ่านอาจเพิ่มขึ้นถ้าเขาได้เห็นความก้าวหน้าของตนเอง มีความเชื่อมั่นมากขึ้น หรือมีความคาดหวังในความสำเร็จในการเรียนภาษาของตน ตัวอย่างเช่นถ้าผู้เรียนสามารถอ่านงานเขียนในภาษาที่สองจนจบเล่มได้ก็ถือเป็นตัวกระตุ้นที่ดีประการหนึ่ง และความสำเร็จนี้อาจทำให้ผู้เรียนอยากจะทำงานเขียนในภาษาที่สองต่อไป

นอกจากนี้โมเดลแรงจูงใจด้านล่างนี้ก็อาจเป็นอีกหนึ่งวิธีที่น่าสนใจที่จะใช้เพิ่มแรงจูงใจให้แก่ผู้อ่านภาษาที่สอง

$$\text{แรงจูงใจ} = \text{รางวัลที่คาดหวัง} \div \text{ความพยายามที่คาดหวัง}$$

(Dublin, 1978 ใน Irwin, 2007, 155)

นั่นคือ แรงจูงใจสามารถเพิ่มขึ้นได้โดยการเพิ่มรางวัลที่คาดหวัง เช่น การให้คำชม การจัดกิจกรรมที่น่าสนใจ การให้ตัวเลือกสื่อการอ่านที่น่าสนใจ หรือโดยการลดความพยายามที่คาดหวัง เช่น ผู้สอนช่วยให้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ยากหรือข้อมูลพื้นฐานเพื่อช่วยความเข้าใจเรื่องที่อ่านก่อน รวมถึงการให้ข้อมูลเกี่ยวกับ

กลยุทธ์หรือเทคนิควิธีการอ่านแก่ผู้เรียนเป็นต้น ซึ่งการสร้างแรงจูงใจจะเป็นไปได้ดี มากถ้าทำทั้งสองอย่างคือเพิ่มรางวัลและลดความพยายาม (Irwin, 2007)

ตัวอย่างกิจกรรม

ดังที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้นว่ากลยุทธ์สำคัญที่จะสร้างแรงจูงใจในการอ่านให้กับผู้เรียนคือการทำให้การอ่านน่าสนใจ กิจกรรมตัวอย่างนี้มุ่งเน้นที่จะกระตุ้นให้ผู้อ่านสนใจสิ่งที่ผู้สอนนำมาให้อ่าน และมีความต้องการอยากรู้ในสิ่งที่กำลังจะอ่าน

วิธีการจัดกิจกรรม

1) ผู้สอนเลือกเรื่องที่มีโครงเรื่องที่ น่าสนใจ และมีการสร้างเป็นภาพยนตร์ มาให้ผู้เรียนอ่าน

2) ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ

3) ผู้สอนเปิดภาพยนตร์ให้ผู้เรียนดูแล้วหยุดตรงตอนที่กำลังสนุก หรืออาจเปิดแค่ตัวอย่างภาพยนตร์ให้ผู้เรียนดู จากนั้นให้แต่ละกลุ่มพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดโดยให้คาดเดาว่าเรื่องราวจะเป็นอย่างไรต่อไป หรือเรื่องจะจบอย่างไร หลังจากนั้นให้แต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตน

4) ผู้สอนให้บทอ่านแก่ผู้เรียนแล้วมอบหมายให้ไปอ่านแล้วมาอภิปรายกัน อีกที่ว่าเรื่องราวที่แท้จริงเป็นอย่างไร

4. กระตุ้นและเสริมสร้างความรู้พื้นฐานให้แก่ผู้อ่านภาษาที่สอง

สิ่งที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนประการหนึ่งระหว่างการอ่านภาษาที่หนึ่งและการอ่านภาษาที่สองคือความแตกต่างด้านภูมิหลังทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างผู้อ่านภาษาที่หนึ่งและผู้อ่านภาษาที่สอง โดยปกติแล้วงานเขียนโดยทั่วไปส่วนใหญ่ถูกเขียนขึ้นให้เจ้าของภาษาอ่าน นั่นหมายถึงในขณะที่เขียนผู้แต่งจะไม่ได้มีผู้อ่านภาษาที่สองเป็นกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายและผู้เขียนก็มักจะเขียนโดยคาดหมายว่าผู้อ่านของตนมีพื้นฐานความเข้าใจในแง่ของสังคมและวัฒนธรรมเดียวกับผู้แต่ง ซึ่งวัฒนธรรมที่ปรากฏในงานเขียนนั้นอาจจะแตกต่างหรือไม่มีในวัฒนธรรมหรือบริบทของผู้อ่านภาษาที่สอง ดังนั้นเพื่อที่จะช่วยปูพื้นฐานความรู้ที่สำคัญให้กับผู้เรียน

ก่อนที่จะอ่านงานเขียนในภาษาที่สอง การแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักเรื่องที่จะอ่านก่อน การอ่านจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น (Brantmeier, 2005; Tang, 1997)

Aebersold & Field (1997) ได้กล่าวถึงประโยชน์ 3 ประการที่ผู้เรียนจะได้รับจากกิจกรรมแนะนำเรื่องที่จะอ่าน ประการแรกกิจกรรมลักษณะนี้อาจช่วยให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะอ่าน ซึ่งความรู้ดังกล่าวอาจรวมถึงข้อมูลทางวัฒนธรรมด้วย หรืออีกนัยหนึ่งก็คือกิจกรรมนี้อาจช่วยรื้อฟื้นความจำ ความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่ผู้เรียนประสบหรือเคยอ่านเจอมา ข้อมูลเหล่านี้อาจช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้กระบวนการอ่านแบบบนลงล่างได้มากขึ้น ซึ่งก็จะทำให้สามารถเข้าใจบทอ่านได้ง่ายและดียิ่งขึ้น ประการที่สอง มีความสนใจรวมถึงแรงจูงใจในการอ่านอาจเพิ่มขึ้น ประการที่สาม การแนะนำหัวเรื่องก่อนการอ่านอาจเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เตรียมความพร้อมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องก่อนที่จะอ่านด้วย จากประโยชน์ดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่ากิจกรรมก่อนการอ่าน เป็นสิ่งที่สำคัญที่จะช่วยกระตุ้นและเสริมสร้างความรู้พื้นฐานอันเป็นสิ่งจำเป็นต่อการอ่านให้กับผู้อ่านภาษาที่สอง

ตัวอย่างกิจกรรม

ผู้สอนอาจใช้สื่อ เช่น ภาพยนตร์หรือคลิปวิดีโอต่างๆที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน เช่นถ้าเรื่องที่จะอ่านเกี่ยวกับพิธีแต่งงาน ผู้สอนอาจจัดกิจกรรมก่อนการอ่านตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ (ดัดแปลงจาก Aebersold & Field, 1997)

วิธีการจัดกิจกรรม

- 1) ผู้สอนเปิดคลิปวิดีโอเกี่ยวกับพิธีแต่งงานให้ผู้เรียนชมโดยไม่เปิดเสียง
- 2) เมื่อชมเสร็จให้ผู้เรียนเขียนรายละเอียดต่างๆที่เห็นในคลิปให้ได้มากที่สุดเท่าที่ทำได้ (อาจเขียนเฉพาะคำสำคัญโดยไม่ต้องเป็นประโยค)
- 3) หลังจากนั้นผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำเสนอสิ่งที่ตนเขียน
- 4) ผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มแล้วอภิปรายภายในกลุ่มว่าผู้เรียนทราบอะไรบ้างเกี่ยวกับพิธีแต่งงานแบบตะวันตก (ถ้ามีผู้เรียนที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน ควรเปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเพณีการแต่งงานในวัฒนธรรมของ

ตน รวมถึงพยายามเปรียบเทียบกับพิธีแต่งงานแบบไทยด้วย) นอกจากนี้ผู้สอนควรมอบหมายให้แต่ละกลุ่มคิดคำถามที่อยากรู้เกี่ยวกับพิธีแต่งงาน

5) ผู้สอนให้แต่ละกลุ่มถามคำถาม และทั้งชั้นเรียนช่วยกันหาคำตอบ รวมถึงอภิปรายเกี่ยวกับพิธีแต่งงานที่สมาชิกแต่ละกลุ่มได้พูดคุยกัน ในระหว่างที่ทำกิจกรรมนี้ผู้สอนควรเขียนคำศัพท์ที่น่าสนใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งคำศัพท์หลักที่สำคัญที่จะปรากฏในเรื่องไว้บนกระดานด้วย

5. สนับสนุนการใช้กลยุทธ์ในการอ่าน

ดังที่ได้กล่าวไปในตอนต้นว่าผู้อ่านภาษาที่สองอาจไม่สามารถถ่ายโอนกลยุทธ์การอ่านที่ตนเองใช้เมื่ออ่านในภาษาที่หนึ่งมาใช้ในการอ่านในภาษาที่สองได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากปัญหาเกี่ยวกับข้อจำกัดของความสามารถในภาษาที่สองของตน เช่น การขาดความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ เป็นต้น อย่างไรก็ตามความสามารถในการใช้กลยุทธ์ในการอ่านถือเป็นสิ่งที่สำคัญมากต่อการพัฒนาการอ่าน (Tsai et al, 2010) ผู้อ่านที่ดীনั้นไม่เพียงแต่รู้ว่าควรจะใช้กลยุทธ์ใดในสถานการณ์การอ่านแบบใดเท่านั้นหากแต่ควรจะสามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงสามารถผนวกหลายกลยุทธ์มาใช้ร่วมกันได้อย่างเหมาะสมด้วย (Anderson, 1999)

ในขณะที่อ่านผู้อ่านในภาษาที่สองมักจะใช้เวลาไปกับการพยายามทำความเข้าใจความหมายคำศัพท์ในบทอ่าน ส่วนใหญ่พวกเขาจะใช้กระบวนการอ่านแบบล่างขึ้นบนดังที่ได้กล่าวไป โดยพยายามหาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่รู้ เช่น หาความหมายจากพจนานุกรมเพื่อที่จะเข้าใจเรื่องที่อ่าน การไม่เข้าใจความหมายคำศัพท์ทำให้ผู้เรียนรู้สึกไม่แน่ใจกับการอ่านและไม่มั่นใจกับการเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

ตัวอย่างกิจกรรม

เพื่อที่จะบรรเทาปัญหาดังกล่าวและช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพให้กับผู้เรียน กิจกรรมที่มีชื่อว่า “คิดออกเสียง” (think aloud activity) น่าจะเป็นทางเลือกที่น่าสนใจ หลักการสำคัญของกิจกรรม

นี่คือในขณะที่ทำกิจกรรมการอ่านให้ผู้อ่านพูดสิ่งที่ตนกำลังคิดออกมาเพื่อดูว่าในขณะที่พยายามจัดการกับสิ่งที่ไม่เข้าใจขณะที่อ่านผู้อ่านได้ใช้กลยุทธ์การอ่านได้บ้าง

วิธีการจัดกิจกรรม

1) ผู้สอนเลือกบทอ่านมาเพื่อสาธิตกระบวนการ “คิดออกเสียง” ให้ผู้เรียนดูเป็นตัวอย่าง โดยขณะที่อ่านบทอ่านนั้น ผู้สอนพูดแจจแจงสิ่งที่ตนกำลังคิดเช่น

บทอ่าน

Chernobyl:

The Grim Statistics of Cancer

Two American physicists have drawn a rough but grim outline of the spread of cancer that could result from the fallout from Chernobyl.

การแสดงความคิดเป็นคำพูดเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การอ่าน

เซอร์โนบิล ฉันจำได้ว่ามันคือหายนะนิวเคลียร์ ฉันไม่รู้เรื่องนี้มากนัก มันคงจะน่าสนใจดี Grim statistics of cancer ฉันกำลังจะคิดว่ามีคนตายจากมะเร็งซึ่งเป็นผลจากเรื่องนี้ก็คน

‘Could’ เป็นคำสำคัญตรงนี้ สิ่งที่น่าเสนออาจเป็นแค่การคาดคะเน

(ดัดแปลงจาก Anderson, 1999)

จากตัวอย่างกระบวนการของกิจกรรม “คิดออกเสียง” จะสังเกตได้ว่าผู้สอนได้ใช้กลยุทธ์การอ่านหลายอย่างเช่นการใช้พื้นฐานความรู้เดิม การคาดเดาเนื้อเรื่อง การใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์เพื่อช่วยความเข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นต้น การที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับกลยุทธ์การอ่าน ผู้สอนควรได้มีการปูพื้นฐานเกี่ยวกับรูปแบบของกลยุทธ์การอ่านต่างๆให้กับผู้เรียนรวมถึงอาจเตรียมสรุปรายการกลยุทธ์การอ่านเหล่านั้นให้กับผู้เรียนในขณะที่ทำกิจกรรมนี้ด้วยก็ได้

2) แบ่งผู้เรียนเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเล็กๆ (ขึ้นอยู่กับปริมาณของผู้เรียน) ผู้สอนแจกบทอ่านและให้ผู้เรียนฝึกทำกิจกรรมคิดออกเสียง โดยผู้เรียนแต่ละคนอ่าน

บทอ่านคนละตอนแล้วแสดงความคิดเป็นคำพูดออกมาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อนในกลุ่มจดบันทึกว่ามีการใช้กลยุทธ์การอ่านใดบ้าง

3) เมื่อจบกิจกรรมผู้สอนและผู้เรียนทั้งชั้นช่วยกันสรุปว่ามีการใช้กลยุทธ์การอ่านใดบ้างในกลุ่มของตนพร้อมยกตัวอย่างประกอบ รวมถึงอาจให้ผู้เรียนวิเคราะห์และระดมความคิดเพิ่มเติมว่าน่าจะมีกลยุทธ์อื่นใดอีกบ้างที่อาจใช้ได้ในแต่ละตอนของบทอ่านนอกเหนือจากที่แต่ละกลุ่มได้นำเสนอไป

การทำกิจกรรมลักษณะนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ ตระหนักและเข้าใจกระบวนการคิดของตนขณะที่อ่านมากขึ้น และอาจนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการใช้กลยุทธ์การอ่านได้มากขึ้นด้วย นอกจากนี้กิจกรรมนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้กลยุทธ์การอ่านใหม่ๆ โดยสังเกตจากกลยุทธ์ที่เพื่อนใช้ขณะที่อ่าน เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน อย่างไรก็ตามทักษะการใช้กลยุทธ์การอ่านเป็นสิ่งที่จะต้องพัฒนาและฝึกฝนอยู่เสมอเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญในการใช้งาน ดังนั้นจึงเป็นภาระหน้าที่ที่สำคัญอีกประการหนึ่งของผู้สอนที่จะสอดแทรกการใช้กลยุทธ์การอ่านในการเรียนการสอนให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะอ่านให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ยิ่งไปกว่านั้นในปัจจุบัน ด้วยเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทกับชีวิตประจำวันของเรามากขึ้น ผู้สอนก็ไม่ควรลืมที่จะใช้ประโยชน์จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ มาช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แหล่งกิจกรรมการเรียนรู้และการฝึกทักษะการอ่านรวมถึงช่องทางการคัดสรรสื่อการอ่านผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีอยู่มากมาย ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกใช้โดยต้องพิจารณาความถูกต้องและเหมาะสม ก็จะช่วยทำให้การเรียนการสอนมีความน่าสนใจ ทันสมัย และเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้เรียนอย่างสูงสุด

บทสรุป

บทความฉบับนี้ได้นำเสนอความแตกต่างระหว่างการอ่านภาษาที่หนึ่งและการอ่านภาษาที่สองเพื่อชี้ให้เห็นถึงอุปสรรคและปัญหาที่ผู้อ่านภาษาที่สองมัก

ประสบเมื่อต้องอ่านสารที่ไม่ได้เขียนด้วยภาษาแม่ของตน จะเห็นได้ว่าแม้ว่าการอ่านภาษาที่หนึ่งและสองจะมีความเหมือนหรือคล้ายคลึงกันในหลายประการ แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่ายังมีอีกหลายปัจจัยที่ทำให้การอ่านในภาษาที่หนึ่งและสองแตกต่างกัน ตัวอย่างความแตกต่างหลักๆที่ได้นำเสนอไป ได้แก่ ปริมาณความรู้ด้านคำศัพท์ ปริมาณการอ่าน แรงจูงใจในการอ่าน ความรู้พื้นฐานด้านวัฒนธรรม การใช้กระบวนการอ่านแบบบนลงล่างและล่างขึ้นบน รวมถึงการใช้กลยุทธ์การอ่าน จากข้อมูลเกี่ยวกับความแตกต่างดังกล่าว

ส่วนที่สองของบทความได้นำเสนอตัวอย่างการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านที่ประยุกต์นำความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างการอ่านภาษาที่หนึ่งและการอ่านภาษาที่สองมาใช้เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนโดยเน้นที่จะช่วยลดช่องว่างของความแตกต่างระหว่างการอ่านภาษาที่หนึ่งและสองที่ได้กล่าวไป ตัวอย่างกิจกรรมการเรียนการสอนที่นำเสนอได้แก่กิจกรรมที่ช่วยเพิ่มความรู้ด้านคำศัพท์ กิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดการอ่านภาษาที่สองให้มากขึ้น การเพิ่มแรงจูงใจภายในในการอ่าน กิจกรรมที่ช่วยเตรียมความพร้อมด้านความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านให้กับผู้เรียน และกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาการใช้กลยุทธ์การอ่าน เป็นต้น

การตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างการอ่านภาษาที่หนึ่งและการอ่านภาษาที่สองเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนการอ่านควรให้ความสนใจเพื่อที่จะทำให้เข้าใจปัญหาที่ผู้เรียนภาษาที่สองกำลังประสบขณะอ่านสารที่ไม่ใช่ภาษาที่หนึ่งของตนและจะสามารถเตรียมบทเรียนและรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดจนเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมที่จะช่วยลดปัญหาการอ่านดังกล่าวซึ่งถ้าผู้สอนตระหนักและให้ความสำคัญกับประเด็นเหล่านี้ก็จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านภาษาที่สองของตนได้เป็นอย่างดีและถ้าผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่ดีแล้วก็หวังได้ว่าผู้เรียนจะสามารถพัฒนาการเรียนรู้อาษาที่สองและอาจเกิดความก้าวหน้าในทักษะการใช้ภาษาโดยภาพรวมของตนต่อไปในอนาคตได้อีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- พำภูมินา วงศ์เลขา. (7 ธันวาคม 2553). พัฒนาภาษาอังกฤษ เตรียมเด็กไทยสู่อาเซียน และเวทีโลก. **เดลินิวส์**. ค้นจาก <http://social.obec.go.th/node/89>, เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2558
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2557). **การสำรวจการอ่านหนังสือของประชากร ปี พ.ศ. 2556**. ค้น จาก <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/files/readingRep56.pdf>, เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2558
- Aebersold, J. A. and Field, M. L. (1997). **From Reader to Reading Teacher: Issue and Strategies for Second Language Classroom**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Afflerbach, P., Pearson, P. D., and Paris, S. G. (2008). Clarifying differences between reading skills and reading strategies. **The Reading Teacher**, 61, 364–373.
- Akamatsu, N. (1998). L1 and L2 Reading: The Orthographic effects of Japanese on reading in English. **Language, Culture and Curriculum**, 11(1), 9-27.
- Alderson, J. C. (1984). Reading in a foreign language: A reading problem or a language problem?, in Alderson J. C. and Urquhart A. H. (Eds.). **Reading in a foreign language** (pp. 1–27). London: Longman.
- Ammar, A., Lightbown, P.M. and Spada, N. (2010). Awareness of L1/L2 differences: Does it matter?, **Language Awareness**, 19(2), 129-146.
- Anderson, N.J. (1999). **Exploring Second Language Reading: Issues and Strategies**. London: Heinle& Heinle Publishers
- Bernhardt, E. B. (1991). **Reading Development in a Second Language**.

Norwood, New Jersey: Ablex.

- Brantmeier, C. (2005). Effects of reader's knowledge, text type and test type on L1 and L2 reading comprehension in Spanish, **The Modern Language Journal**, 89(1) 37-53.
- Coady, J. (1995). Research on ESL/EFL vocabulary acquisition: putting it in context, in Huckin, T., Haynes, M. and Coady, J. (Eds.). **Second Language Reading and Vocabulary Learning** (pp.3-23). New Jersey: Ablex Publishing Corporation.
- Cohen, A. D., and Macaro, E. (2007). **Language learner strategies**. Oxford: Oxford University Press.
- Cummins, J. (1991). Interdependence of first- and second-language proficiency in bilingual children, in Bialystok, E. (Ed.). **Language processing in bilingual children** (pp. 70–89). Cambridge: Cambridge University Press.
- Erler, L., and Finkbeiner, C. (2007). A review of reading strategies: Focus on the impact of first language, in Cohen, A.D. and Macaro, E. (Eds.). **Language learner strategies** (pp. 187–206). Oxford: Oxford University Press.
- Grabe, W. (2006). Areas of research that influence L2 reading instruction, in Jordens, P. (Ed.), **Current trends in the development and teaching of the four language skills** (pp. 279–301). Berlin: Mouton de Gruyter.
- Grabe, W. (2010). Reading in a second language, in Kaplan, R.B. (Ed.). **The Oxford Handbook of Applied Linguistics**, (2nd ed.) (pp.88-99). Oxford: Oxford University Press.
- Grabe, W. and Stoller, F. L. (2002). **Teaching and Researching**

- Reading.** London: Pearson Education Limited.
- Irwin, J. W. (2007). **Teaching Reading Comprehension Processes**, (3rd ed.). Boston, MA: Pearson.
- Koda, K. (1994). Second language reading research: Problems and possibilities. **Applied Psycholinguistics**, 15, 1–28.
- Koda, K. (2005). **Insights into Second Language Reading: A Cross-Linguistic Approach**. Cambridge: The Press Syndicate of the University of Cambridge.
- Liang, M.A. (2004). Three Extensive Reading Activities for ESL/EFL Students Using E-books, **The Internet TESL Journal**. Retrieved from <http://iteslj.org/Lessons/Liang-ExtensiveReading.html>. On March 5, 2014.
- Lier, L.V. (1996). **Interaction in the Language Curriculum: Awareness, Autonomy and Authenticity**. London: Longman.
- Mirzaei, A., Domakani, M.R. and Heidari, N. (2014). Exploring the relationship between reading strategy use and multiple intelligences among successful L2 readers. **Educational Psychology**, 34(2), 208-230.
- Mori, S. (2002). Redefining motivation to read in a foreign language. **Reading in a Foreign Language**, 14, 91–110.
- Nishino, T. (2007). Beginning to read extensively: A case study with Mako and Fumi. **Reading in a Foreign Language**, 19, 76–105.
- Nuttall, C. (2005). **Teaching Reading Skills in a Foreign Language**, (3rd ed.). Oxford: MacMillan.
- Perfetti, C. (2007). Reading ability: Lexical quality to comprehension, **Scientific Studies of Reading**, 11(4), 357-383.

- Ro, E. (2013). A case study of extensive reading with an unmotivated L2 reader, **Reading in a Foreign Language**, 25(2), 213-233.
- Schramm, K. (2008). Reading and good language learners, in Griffiths, C. (Ed.). **Lessons from good language learners** (pp. 31-243). Cambridge: Cambridge University Press.
- Singhal, M. (1998). A comparison of L1 and L2 reading: Cultural differences and schema, **The Internet TESL Journal**, 4(10). Retrieved from http://iteslj.org/Articles/Singhal-Reading_L1L2.html. On March 4, 2014.
- Takase, A. (2007). Japanese high school students' motivation for extensive L2 reading. **Reading in a Foreign Language**, 19, 1-18.
- Tang, H. (1997). The relationship between reading comprehension processes in L1 and L2, **Reading Psychology: An International Quarterly**, 18, 249-301.
- Tsai, Y., Ernst, C. and Talley, P.C. (2010). L1 and L2 strategy use in reading comprehension of Chinese EFL readers, **Reading Psychology**, 31, 1-29.
- Yamashita, J. (2002). Mutual compensation between L1 reading ability and L2 language proficiency in L2 reading comprehension. **Journal of Research in Reading**, 25(1), 81-95.
- Yamashita, J. (2007). The relationship of reading attitudes between L1 and L2: An investigation of adult EFL learners in Japan, **TESOL Quarterly**, 41(1), 81-105.

อาจารย์ ดร. มณีรัตน์ เอกโยคยะ อาจารย์ประจำสาขาการสอนภาษาต่างประเทศ
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Email:
maneerat.t@chula.ac.th